

Advent 2. Vasárnapja A

***Karoljátok fel tehát egymást,
amint Krisztus is felkarolt benneteket!***
(Róm 15,7)

Olvasmány

Izajás 11,1-10

Azon a napon: Vessző kél majd Izáj törzsökéből, és hajtás sarjad gyökeréből. Az Úr lelke nyugszik rajta: a bölcsesség és az értelem lelke, a tanács és az erősség lelke, a tudás és az Úr félelmének lelke, s az Úr félelmében telik öröme. Nem aszerint ítél majd, amit a szem lát, s nem aszerint ítélkezik, amit a fül hall, hanem igazságot szolgáltat az alacsony sorsúaknak, és méltányos ítéletet hoz a föld szegényeinek. Szája vesszejével megveri a földet, s ajka leheletével megöli a gonoszt.

Az igazságosság lesz derekán az öv, s a hűség csípőjén a kötő. Akkor majd együtt lakik a farkas a báránnyal, és a párduc együtt tanyázik a gödölyével. Együtt legelészik majd a borjú s az oroslán, egy kisgyermek is terelgetheti őket. A tehén és a medve együtt legelnek, kicsinyeik is együtt pihennek, és szalmát eszik az oroslán, akárcsak az ökör. A csecsemő nyugodtan játszodozhat a viperafészeknél, s az áspiskígyó üregébe is bedughatja a kezét az anyatejtől elválasztott kisgyermek. Sehol nem ártanak s nem pusztítanak az én szent hegyemen. Mert a föld úgy tele lesz az Úr ismeretével, mint ahogy betöltik a vizek a tengert.

Azon a napon az Izáj gyökeréből támadt sarj zászlóként áll majd a népek előtt. Keresni fogják a pogány nemzetek, és dicsőséges lesz lakhelye.

Szentlecke

Rómaiakhoz 15,4-9

Testvéreim! Mindazt, amit egykor megírtak, a mi okulásunkra írták, hogy az Írásból türelmet és vigasztalást merítsünk reményünk megőrzésére. Adja meg nektek a béketűrés és vigasztalás Istene, hogy Krisztus Jézus akarata szerint egyetértsetek, és egy szívvel, egy szájjal magasztaljátok Istent, Urunk Jézus Krisztus Atyját!

Karoljátok fel tehát egymást, amint Krisztus is felkarolt benneteket Isten dicsőségére! Állítom ugyanis: Krisztus azért vállalta a zsidóság szolgálatát, hogy bebizonyítsa Isten igazmondását, és valóra váltsa az atyáknak tett ígéreteket. A pogányok viszont irgalmasságáért magasztalják Istent, amint írva van: Ezért magasztallak téged a pogányok között, és dicsérem dallal a nevedet!

Abban az időben: Keresztelő János megjelent Judea pusztájában, és így tanított: "Térjete meg, elközelgett a mennyek országa!"

Ő volt az, akiről Izajás próféta azt mondta: A pusztában kiáltónak szava: Készítsétek elő az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!

János öltözéke teveszőrből készült, és bőrvet viselt a derekán. Sáska és vadméz volt az étele.

Kivonult hozzá Jeruzsálem, egész Judea, és a Jordán vidéke. Megvallották bűneiket, és ő megkeresztelte őket a Jordán folyóban.

Amikor látta, hogy sok farizeus és szaduceus is jön hozzá megkeresztelkedni, így szólt hozzájuk: "Viperák fajzata! Ki indított benneteket arra, hogy meneküljete a közelgő harag elől? Teremjéte hát a bűnbánat méltó gyümölcsét! És ne higgyéte, hogy közben azt gondolhatjátok: A mi atyánk Ábrahám! Mert mondom nektek: Isten ezekből a kövekből is tud Ábrahámnak fiaat támasztani. A fejszét ráhelyezték már a fák gyökerére: Kivágnak és tűzre vetnek minden fát, mely jó gyümölcsöt nem terem! Én csak vízzel keresztellek titeket a bűnbánatra, de aki én utánam jön, az erősebb nálam; arra sem vagyok méltó, hogy a saruit hordozzam. Ő Szendélékkel és tűzzel keresztel meg titeket; kezében tartja már a lapátot, hogy kitakarítsa szérűjét. A búzát magtárba gyűjti, a pelyvát pedig olthatatlan tűzben elégeti!"

Elmélkedés

A pusztában, amely az Istennel való találkozás hagyományos helye, egyre több szekta alakult ki Jézus idejében, sokféle tisztulási szertartással. Szöges ellentétben velük János kimagaslik egyedülálló személyiségként: egyes egyedül a törvény előtti megkeresztelkedést kívánja. Azzal a tisztánlátással, amely a próféták sajátossága meglátja a fejszét, amelynek csapása csaknem a gyökerénél rázza meg a világot. Isten országának érkezéséről szóló prédikációiban átalakulást hirdet, amely már nagyon közel van. Ezzel a közelgő válsággal csak bűnbánattal szállhatnak szembe, amelynek gyümölcse a megtérés. Hallgatói közül sokan tartoznak a nép vallásos elitjéhez és később Jézus életét nehezítik meg. János ismeri beállítottságukat és már látja, hogyan ég a szalma az aratás után.

Ő is, a Messiás "hangja", aligha méltó arra, hogy ezt megelőzze. És azt is tudja, hogy ő csak vízzel és nem Lélekkel keresztel.

Ez az egyenes és őszinte próféta megzavar és kellemetlen érzéseket ébreszt bennünk a kemény szavakkal, amelyeket az arcunkba vág. Hát soha sem lesz vége ezzel a rettenetes és hajthatatlan ószövetségi Istennel, aki hatalmát haragvó villámokban nyilvánítja ki? De János az idő fordulópontján áll: a régi már nem kell, hogy nyomasszon minket, a szeretet és kegyelem országának gyermekei vagyunk!

De a Keresztelő üzenete nem ijesztgetni akar minket. Sokkal inkább az a célja, hogy tudatosabbá tegye bennünk, milyen horderővel bírnak személyes válságaink és bűneink hitünkben és Istennel való kapcsolatunkban. Ezért János szavai ma aktuálisabbak, mint valaha is. Csak akkor van hatalmuk még ma is arra, hogy megváltoztassák életünket, ha komolyan vesszük őket: hogy elfordítsanak a bűn hatalmától – és odafordítsanak a szeretet hatalmához. De ezt a megtérést mindig megelőzi Isten szeretete és hogy Ő elfogadja gyengességünket. János arra hív minket, hogy Isten irántunk való szeretetének ne vessünk könnyelműen véget. Felhívása a várakozás légkörében hangzik fel, akkor ugyanúgy, mint ma, és figyelmeztet minket, hogy előre tekintsünk, az Úr érkezésére, aki elválasztja a pelyvát a búzától az utolsó napig.